

UCHWAŁA Nr 280 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1965 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała niniejsza dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego, biur konstrukcyjnych i projektowych, laboratoriów badawczych oraz przedsiębiorstw skupu i zaopatrzenia drobnej wytwórczości podległych radom narodowym, zwanych w dalszym ciągu uchwałą „przedsiębiorstwami”.

2. Za przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, należy uważać wszystkie przedsiębiorstwa zgrupowane w wojewódzkich zjednoczeniach przemysłu i budownictwa terenowego (jednostkach równorzędnych), zwanych dalej „zjednoczeniami”.

3. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia i odpowiedniego dostosowania w porozumieniu z właściwymi ministrami przepisów niniejszej uchwały na inne przedsiębiorstwa terenowe.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo rozlicza się bezpośrednio z budżetem właściwej rady narodowej.

2. Jeżeli przepisy ustawowe to przewidują — przedsiębiorstwa, których zakłady są położone na terenie kilku rad narodowych, mogą rozliczać się z ich budżetami na mocy odpowiednich porozumień zawartych między zainteresowanymi prezydiami rad narodowych.

§ 3. 1. Podejmowana przez przedsiębiorstwa produkcja wyrobów bądź świadczenie usług powinny zapewnić osiągnięcie rentowności przedsiębiorstwa.

2. Podjęcie produkcji bądź świadczenia usług, które nie gwarantują osiągnięcia rentowności, może nastąpić jedynie w wypadkach, gdy rodzaje poszczególnych wyrobów bądź usług są objęte listą wyrobów i usług, na które mogą być udzielane dotacje przedmiotowe.

§ 4. 1. Lista wyrobów i usług, o których mowa w § 3 ust. 2, jest ustalana corocznie w uchwale o projekcie budżetu Państwa.

2. Szczegółowe zasady i tryb przyznawania dotacji przedmiotowych określają odrębne przepisy.

II. Podział zysku.

§ 5. 1. Zysk przedsiębiorstw (po wyeliminowaniu zysku niezależnego i nieprawidłowego) dzieli się na:

- 1) wpłatę do budżetu terenowego,
- 2) odpisy na fundusz zakładowy,
- 3) odpisy na fundusz rezerwowy,
- 4) odpisy na fundusz rozwoju.

2. Przedsiębiorstwa, które stosownie do odrębnych przepisów nie tworzą funduszu zakładowego, dzielą zysk tylko na tytuły wymienione w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.

3. Przed dokonaniem podziału zysk podlega weryfikacji w trybie przepisów w sprawie rewizji finansowo-księgowej

państwowych jednostek organizacyjnych w celu ustalenia czy i w jakiej wysokości został on uzyskany:

- 1) w rezultacie wysiłku skierowanego na zwiększenie produkcji, wzbogacenie jej asortymentu i podniesienie jakości oraz efektywnego obniżenia kosztów własnych (zysk prawidłowy),
- 2) wskutek niezależnych od przedsiębiorstwa zmian cen, taryf i płac, stawek amortyzacji, ubezpieczeniowych i podatkowych oraz zmian metodologicznych i organizacyjnych (zyski i straty niezależne od działalności przedsiębiorstw),
- 3) w wyniku niewłaściwej działalności przedsiębiorstwa, naruszającej interes społeczny lub obowiązujące przepisy, a w szczególności wskutek stosowania niewłaściwych cen i taryf, pogorszenia jakości produkcji lub usług w stosunku do obowiązujących norm, standardów lub receptur, niedokonywania remontów bieżących środków trwałych, nieuzasadnionego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy, realizacji ponadplanowej produkcji lub usług wysoko rentownych przy nieuzasadnionym i z uszczerbkiem dla zaopatrzenia rynku oraz innych przedsiębiorstw zmniejszeniu produkcji lub usług nisko rentownych, określonych w zadaniach planu, ujmowania w fakturach nie wykonanych robót, nieprawidłowego rozliczania odzysku materiałów oraz materiałów zleceńodawców (zysk nieprawidłowy).

4. Ministrowie sprawujący nadzór nad właściwymi organami prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości mogą określić inne wypadki poza wymienionymi w ust. 3, w których sposób osiągnięcia zysku przedsiębiorstwa będzie uważany za naruszający interes społeczny.

5. Zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa oraz zysk nieprawidłowy podlegają wpłacie na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa, z wyjątkiem wymienionych w ust. 2 i 3, w których udział nakładów osobowych w nakładach ogółem nie przekracza 10%, a rentowność nie przekracza 5%, dokonują wpłat z zysku do budżetu według następujących stawek:

- 1) 60% w przemyśle spożywczym,
- 2) 70% w przemyśle materiałów budowlanych,
- 3) 85% w przemyśle wielobranżowym.

Przy udziale nakładów osobowych wyższym od 10% obniża się stawkę wpłat z zysku o różnicę między tym udziałem a 10% udziałem; przy rentowności wyższej od 5% podwyższa się stawkę wpłat do budżetu o różnicę między tą rentownością a 5% rentownością. Podwyższenie stawek jest stosowane do granic zapewniających dokonanie należnych odpisów na fundusze zakładowy i rezerwowy oraz planowanych odpisów na fundusz rozwoju.

2. Przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego dokonują wpłat z zysku do budżetu według tabeli stanowiącej załącznik do uchwały.

3. Przedsiębiorstwa skupu i zaopatrzenia drobnej wytwórczości dokonują wpłat z zysku do budżetu w wysokości 70% zysku.

4. Prezydya właściwych rad narodowych mogą obniżyć stawki wpłat z zysku do budżetu, o których mowa w ust. 1—3, w razie zaistnienia w przedsiębiorstwach trudności finansowych bądź szczególnych potrzeb, przewidzianych do sfinansowania z funduszu rozwoju.

5. W razie gdy przedsiębiorstwo osiągnie wyższą niż planowana rentowność w wyniku ponadplanowego obniżenia kosztów, prezydya właściwych rad narodowych mogą obniżyć przyrost stawki, wynikający ze wzrostu rentowności, o którym mowa w ust. 1 i 2.

6. Wpłaty z zysku do budżetu przedsiębiorstwa dokonują:

- 1) zaliczkowo (miesięcznie) — na podstawie ustaleń wynikających z zatwierdzonych planów techniczno-ekonomicznych,
- 2) wstępnie (kwartalnie i rocznie) — na podstawie kwartalnych sprawozdań finansowych lub na podstawie nie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego,
- 3) ostatecznie — na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

III. Fundusze przedsiębiorstw.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa posiadają fundusz statutowy.

2. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa odzwierciedla wartość przydzielonych mu środków trwałych i obrotowych oraz zachodzące w nich zmiany.

3. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa powinien równać się co najmniej wartości netto przydzielonych mu środków trwałych oraz faktycznie posiadanych środków obrotowych (pomniejszonych o zapasy sezonowe i rezerwy) w części podlegającej obowiązkowemu pokryciu funduszami własnymi w obrocie (§ 14 ust. 1). Przez fundusze własne w obrocie należy rozumieć różnicę między funduszem statutowym a wartością netto środków trwałych.

4. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa podlega zwiększeniu o:

- 1) wartość przyjętych do eksploatacji zakończonych inwestycji,
- 2) wartość zakończonych kapitalnych remontów środków trwałych,
- 3) wartość nieodpłatnie przejętych środków trwałych,
- 4) kwotę umorzeń przekraczających wartość zlikwidowanych środków trwałych,
- 5) część funduszu rozwoju, przeznaczoną na zwiększenie funduszu własnego w obrocie,
- 6) część funduszu rezerwowego przeznaczoną na pokrycie strat,
- 7) dotacje na straty lub na środki obrotowe.

5. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa ulega zmniejszeniu o:

- 1) kwoty okresowego umorzenia wartości środków trwałych,
- 2) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych,
- 3) nie umorzoną część wartości zlikwidowanych środków trwałych,
- 4) stratę nie pokrytą dotacją na straty lub środkami funduszu rezerwowego,
- 5) nadwyżkę funduszu własnego w obrocie odprowadzoną na fundusz inwestycyjno-remontowy.

6. W przedsiębiorstwach nowo powstałych fundusz statutowy tworzy się z przydzielonych im dotacji z budżetu właściwej rady narodowej na nabycie lub wytworzenie środków trwałych i obrotowych. Przedsiębiorstwa te mogą

być również w całości lub w części wyposażone w naturze w środki trwałe i obrotowe.

7. W przedsiębiorstwach istniejących, w których są organizowane nowe zakłady, oddziały produkcyjne lub usługowe albo stanowiska pracy, jak również w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego, w których następuje znaczne rozszerzenie zakresu robót budowlanych, zwiększenie funduszu statutowego jest dokonywane ze środków funduszu rozwoju, a w razie ich braku z budżetów właściwych rad narodowych.

8. Nadwyżki funduszu statutowego nie wykorzystane w ciągu roku na sfinansowanie środków obrotowych przedsiębiorstwa mogą przeznaczać na fundusz inwestycyjno-remontowy.

9. Niedobory funduszu statutowego nie sfinansowane w ciągu roku ze środków własnych przedsiębiorstw mogą być pokryte z budżetu właściwej rady narodowej.

10. Zasady rozliczania nadwyżek i niedoborów funduszu statutowego z tytułu urzędowych zmian cen, zmian metodologicznych i innych niezależnych od działalności przedsiębiorstw ustala Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 8. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do refundowania z rezerwy budżetu centralnego wydatków budżetowych, o których mowa w § 7 ust. 7, poniesionych przez prezydya rad narodowych na zorganizowanie nowych punktów usługowych, świadczących usługi dla ludności, w razie przekroczenia planu rozwoju tych usług.

2. Minister Finansów określi zasady i tryb refundacji środków, o której mowa w ust. 1.

§ 9. Zasady i tryb dokonywania odpisów z zysku na fundusz zakładowy ustalają odrębne przepisy.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa odpisują część zysku na fundusz rezerwowy w wysokości 2% planowanego osobowego funduszu płac rocznie. Z chwilą zakumulowania przez przedsiębiorstwo sumy, wynoszącej 8% planowanego rocznego osobowego funduszu płac, uzyskane środki z dokonywanych w dalszym ciągu odpisów są odprowadzane na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

2. Środki funduszu rezerwowego przedsiębiorstwo może przeznaczyć na pokrycie:

- 1) strat jako wyniku z całokształtu działalności,
- 2) strat powstałych przejściowo w wyniku wprowadzenia do produkcji nowych asortymentów wyrobów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku, przeznaczonych na eksport lub zastępujących import, wprowadzenia produkcji z odpadów lub rozwinięcia usług dla ludności,
- 3) strat związanych z przeceną lub złomowaniem towarów, materiałów, wyrobów lub produkcji nie zakończonej tych wyrobów,
- 4) kosztów intensyfikacji sprzedaży materiałów, towarów i wyrobów kwalifikujących się do przeceny bądź już przecenionych.

3. Część funduszu rezerwowego przekazana na sfinansowanie strat i kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2—4, zwiększa zyski przedsiębiorstwa.

§ 11. 1. W razie poniesienia przez przedsiębiorstwo strat, o których mowa w § 10 ust. 2, przekraczających wysokość posiadanego w danym okresie funduszu rezerwowego, bank zmniejsza wypłatę środków pieniężnych na place o sumę przekroczenia.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, na pokrycie brakującej na wypłatę wynagrodzeń sumy przedsiębiorstwo może otrzymać kredyt bankowy pod warunkiem udzielenia

poręczenia przez prezydium właściwej rady narodowej. Otrzymany kredyt wraz z odsetkami podlega spłacie w ciągu 12 miesięcy od daty jego otrzymania. Podejmując decyzję o udzieleniu gwarancji prezydium rady narodowej w porozumieniu ze zjednoczeniem powinno jednocześnie określić środki zmierzające do uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa bądź zarządzić jego likwidację w przepisany trybie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stanowią uzupełnienie przepisów ogólnych o bankowej kontroli funduszu płac w stosunku do przedsiębiorstw objętych niniejszą uchwałą.

§ 12. 1. Część zysku, pozostająca po dokonaniu wpłat do budżetu oraz odpisów na fundusz zakładowy i fundusz rezerwowy, przeznaczana się na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

2. Przedsiębiorstwa gromadzą środki funduszu rozwoju na odrębnym rachunku bankowym. Środki te podlegają oprocentowaniu. Wpłaty z tytułu oprocentowania są zarachowywane na rachunek funduszu rozwoju.

3. Środki funduszu rozwoju przeznaczają się w pierwszej kolejności na uzupełnienie środków obrotowych do wysokości podlegającej pokryciu funduszami własnymi. Pozostałą część funduszu rozwoju przeznaczają się na fundusz inwestycyjno-remontowy. Ostateczne rozliczenie funduszu rozwoju z funduszem statutowym i funduszem inwestycyjno-remontowym jest dokonywane na podstawie wyników zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

§ 13. Odpisy na fundusze rezerwowy i rozwoju są dokonywane wynikowo — kwartalnie i rocznie.

IV. Finansowanie środków obrotowych.

§ 14. 1. Środki obrotowe przedsiębiorstw są pokrywane, z wyjątkiem zapasów sezonowych i rezerw, w części funduszami własnymi w obrocie, w części kredytami bankowymi. Wysokość procentowego udziału pokrycia środków obrotowych funduszami własnymi w obrocie ustala Minister Finansów. Procent ten przedsiębiorstwo może przekroczyć, przeznaczając na pokrycie środków obrotowych nadwyżkę funduszu własnego w obrocie ponad pokrycie wynikające z obowiązkowego udziału pokrycia środków obrotowych funduszami własnymi w obrocie. Zapasy nieprawidłowe w zasadzie podlegają w całości pokryciu funduszami własnymi w obrocie przedsiębiorstwa. Bank może w uzasadnionych gospodarzo wypadkach wyrazić zgodę na przejściowe, częściowe sfinansowanie tych zapasów kredytem bankowym. Kredyt ten podlega jednak spłacie w pierwszej kolejności ze środków funduszu rozwoju. Środki obrotowe nie podlegające pokryciu funduszami własnymi w obrocie, w tym całość zapasów sezonowych i rezerw, bank finansuje kredytem na zasadach ogólnych. Udzielając kredytu oddział banku zmniejsza jego wysokość o występujące w przedsiębiorstwach zobowiązania prawidłowe.

2. Do środków obrotowych podlegających częściowemu pokryciu funduszami własnymi w obrocie zalicza się następujące składniki aktywów przedsiębiorstw:

- 1) materiały wraz z kosztami ich zakupu (materiały podstawowe, materiały pomocnicze, paliwo, opakowania, części zapasowe maszyn i urządzeń, przedmioty nie-trwałe itp.),
- 2) półfabrykaty i produkcję w toku,
- 3) wyroby gotowe,
- 4) towary,
- 5) nakłady przyszłych okresów.

3. W przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego na produkcję nie zakończoną, o której mowa w ust. 2

pkt 2, banki udzielają kredytu w wysokości faktycznych jej stanów.

4. Do zobowiązań prawidłowych zalicza się nie przeterminowane zobowiązania przedsiębiorstwa, w szczególności z tytułu:

- 1) płac,
- 2) ubezpieczeń społecznych,
- 3) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- 4) rozliczeń za dostawy, roboty i usługi,
- 5) wpłat z zysku do budżetu.

V. Finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa finansują własne inwestycje produkcyjne oraz kapitalne remonty ze środków zgromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego w banku finansującym.

2. Inwestycje socjalno-kulturalne przedsiębiorstw są finansowane z odrębnego rachunku bankowego, w granicach zakumulowanych na tym rachunku środków przeznaczonych na ten cel.

§ 16. 1. Na sfinansowanie inwestycji własnych produkcyjnych, w tym również szybko rentujących się, banki mogą udzielać kredytów na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Kredyt może być udzielany na wniosek przedsiębiorstwa, jeśli bank między innymi uzna, że inwestycja ta jest gospodarzo uzasadniona, a przedsiębiorstwo zapewnia zwrot kredytu.

2. Udzielone kredyty, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami podlegają spłacie ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego. W razie braku środków na rachunku tego funduszu bank pobiera odsetki za zwłokę. Odsetki za zwłokę obciążają wyniki przedsiębiorstwa.

§ 17. Fundusz inwestycyjno-remontowy jest tworzony:

- 1) z części odpisów amortyzacyjnych pozostawionych do dyspozycji przedsiębiorstwa,
- 2) z części funduszu rozwoju, o której mowa w § 12 ust. 3,
- 3) z zysków ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych,
- 4) z odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
- 5) ze środków uzyskanych w związku z realizacją inwestycji przedsiębiorstwa,
- 6) z dotacji funduszy celowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji lub kapitalnych remontów,
- 7) z dotacji budżetowych,
- 8) z innych środków przewidzianych w odrębnych przepisach.

§ 18. 1. Na inwestycje socjalno-kulturalne, o których mowa w § 15 ust. 2, mogą być przeznaczone środki pochodzące:

- 1) ze środków funduszu zakładowego lub innych funduszy przeznaczonych dla załogi, poza środkami przeznaczonymi na zakładowy fundusz mieszkaniowy,
- 2) z zysków ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym,
- 3) z dotacji funduszy przeznaczonych na cele socjalno-kulturalne, a określonych odrębnymi przepisami,
- 4) z dotacji budżetowych.

2. Przedsiębiorstwa, za zgodą prezydium właściwej rady narodowej, mogą przekazać środki przeznaczone na inwestycje socjalno-kulturalne, o których mowa w ust. 1, na wspólny rachunek tych inwestycji prowadzony przez zjednoczenie.

§ 19. 1. Normy podziału amortyzacji na część przypadającą do odprowadzenia na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa oraz na część podlegającą odprowadzeniu na rachunek amortyzacji scentralizowanej do dyspozycji prezydium właściwej rady narodowej (wojewódzkiej, miasta wyłączonego z województwa, powiatowej, miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej) ustalają prezydium właściwych rad narodowych na wniosek zjednoczeń.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo realizuje inwestycje podjęte na podstawie decyzji prezydium rady narodowej, przelewa ono odpowiednią część amortyzacji — przeznaczoną do odprowadzenia na rachunek amortyzacji scentralizowanej — bezpośrednio na rachunek finansowania tych inwestycji.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą centralizować na szczeblu województwa (miasta wyłączonego z województwa) amortyzację nie pozostawioną do dyspozycji przedsiębiorstw podległych prezdydiom rad narodowych niższych szczebli.

4. Szczegółowe zasady gromadzenia i wykorzystywania środków amortyzacji scentralizowanej określają odrębne przepisy.

5. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstwa, poza pokryciem nakładów na kapitalne remonty i inwestycje własne przedsiębiorstwa, służą również na pokrycie przypadających do spłaty kredytów bankowych.

§ 20. Z uwzględnieniem przepisów §§ 15—19 zasady finansowania własnych inwestycji produkcyjnych przedsiębiorstw regulują odrębne przepisy.

VI. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 21. 1. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do rozliczenia nadwyżek i niedoborów funduszy własnych w obrocie przedsiębiorstw na dzień 1 stycznia 1966 r. według zasad, które ustali Minister Finansów.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do przejęcia do budżetu centralnego nadwyżek i sfinansowania niedoborów wynikłych z rozliczeń, o których mowa w ust. 1.

§ 22. W celu zaspokojenia potrzeb w zakresie funduszu rezerwowego zjednoczeń w 1966 r. upoważnia się prezydium rad narodowych do przekazania na rachunek funduszu rezerwowego zjednoczeń środków nagromadzonych na rachunkach funduszu rezerwowego przedsiębiorstw w granicach do 20% stanu na dzień 31 grudnia 1965 r.

§ 23. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb rozliczeń przedsiębiorstw z budżetami terenowymi oraz w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości) szczegółowe zasady i tryb dokonywania odpisów na fundusze przedsiębiorstw.

§ 24. Minister Finansów może, z własnej inicjatywy lub na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) bądź właściwego ministra w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i właściwym ministrem, wprowadzić odstępstwa od poszczególnych przepisów niniejszej uchwały, z zachowaniem jednak jej podstawowych zasad.

§ 25. 1. Z dniem wejścia w życie uchwały traci moc uchwała nr 289 Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego, objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 64, poz. 276).

2. Rozliczenie przedsiębiorstw z tytułu wpłat z zysku do budżetu, rozliczenie zysków niezależnych od działalności przedsiębiorstw oraz zysków nieprawidłowych za rok 1965 są dokonywane według zasad określonych uchwałą, o której mowa w ust. 1.

§ 26. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. (poz. 320).

TABELA WPŁAT Z ZYSKU DO BUDŻETU DOKONYWANYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWA WYKONAWSTWA INWESTYCYJNEGO

Rentowność w procentach *)	% wpłat z zysku do budżetu
do 2	10
powyżej 2 do 4	15
„ 4 do 6	25
„ 6 do 9	35
„ 9 do 12	40
„ 12 do 15	45
„ 15 do 18	50
„ 18 do 21	55
„ 21	60

*) Rentowność w procentach jest to stosunek wyniku bilansowego po potrąceniu zysku niezależnego i nieprawidłowego do kosztu własnego sprzedaży ogółem. Przez koszt własny sprzedaży ogółem rozumie się koszt własny sprzedanej produkcji podstawowej, pomocniczej, usług i materiałów, z wyłączeniem robót wykonywanych siłami obcymi (przez podwykonawców).